

СХІД ТА ЗАХІД РАЗОМ

Підписний індекс: 60192

Контент видання «Схід та Захід разом» допомагає розібратися у складних питаннях та пояснює суспільно важливі теми простими словами, через призму життя конкретних людей. ЗМІ досліджує і висвітлює речі, які об'єднують громадян, як зі Сходу так і з Заходу України.

В ЄДНОСТІ — СИЛА!

ЧИ ВІДБУДЕТЬСЯ ЗРОСТАННЯ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ У 2018?

1 грудня український уряд представив доопрацьований проект державного бюджету на 2018 рік з урахуванням в ньому пропозицій міністерств та народних депутатів. Прем'єр міністр України В. Гройсман розказав на засіданні Кабміну як саме уряд розподілив майже 900 мільярдів бюджетних грошей.

стр. 3

КИБОРГИ В УКРАЇНСЬКИХ КИНОТЕАТРАХ

Один из самых ожидаемых фильмов 2017 года — «Киборги», посвящённый обороне Донецкого аэропорта во время войны на Донбассе, который выйдет в широкий прокат 6 декабря. Премьера запланирована на День Вооружённых сил Украины. В рамках инициативы «ЯНебайдужий», организованной командой «Киборгов», и фондом «Повернись живим», с каждого билета, приобретённого на показ фильма 5 гривень будут перечислены на помощь семьям погибших в бою солдат за Донецкий аэропорт.

стр. 7

«ОН С ДЕТСТВА МЕЧТАЛ СТАТЬ ВОЕННЫМ, НО СУДЬБА РАСПОРЯДИЛАСЬ ПО-ДРУГОМУ»

«Вадим очень любил делать сюрпризы. Даже когда был в АТО, об этом не забывал. На День влюбленных и День рождения жене присылал курьером большие букеты цветов».

Так рассказывает о своем сыне Елена Максименко. Она, как и многие другие матери украинских воинов, на собственном опыте знает о боле утраты. Но женщина научилась жить дальше, постоянно выискивая в жизни позитивные моменты, и в то же время успевает помогать тем, кто тоже потерял своих сыновей или мужей.

стр. 4

ЩО БУДУЮТЬ У НОВОМУ ШОУ НА «ІНТЕРІ»

Нове телевізійне шоу «Время строить» стартувало на телеканалі «Інтер» 2 грудня. Його ведучою стала Оксана Марченко. Ще 21 листопада рекламний банер телепрограми привернув увагу активістів та потрапив в українські новини. Як «Время строить» намагається навіювати аудиторії певні ідеї та які пропагандистські ознаки містяться у новому шоу?

стр. 5

**ВЗЯВШИ МИРУ У ТОРБИНУ,
НОВИЙ РІК ЙДЕ В УКРАЇНУ.
ЗАБЕРЕ С СОБОЮ ЗЛО, ЩОБ
ВІЙНИ В НАС НЕ БУЛО!**

ДАЙДЖЕСТ

27 Листопада-26 грудня

Як збільшилась соціальна допомога з безробіття, визнання причастності Росії до збройного конфлікту на Донбасі, скільки українців підтримують вступ до НАТО та коли в друге святкувати Різдво. Найважливіші події листопада та грудня, які ви могли пропустити.

Свята

В Україні з'явився ще один зимовий вихідний – 25 грудня

16 листопада

Народні депутати підтримали законопроект № 5496 про святкування Різдва двічі – 25 грудня та 7 січня, проте виключили зі святкових днів 2 травня.

Голова комітету з питань соціалістики Людмила Денисова перед початком голосування зазначила, що комітет розглянув цю пропозицію наперед і підтримує її. Більшість представників від фракцій підтримали цю зміну, підкресливши, що таким чином Україна стане більш «європейською».

Економіка

В Україні збільшилась допомога із безробіття

2 грудня

В Україні відтепер рівень максимальної допомоги з безробіття становить 7048 гривень. Державна служба зайнятості повідомила, що сума збільшилась відповідно до закону про держбюджет на 2017 рік, у якому з 1 грудня розмір прожиткового мінімуму для працездатних осіб збільшено до 1762 гривні.

«Окрім цього, у зв'язку з підвищенням прожиткового мінімуму збільшуються усі соціальні виплати від держави», – зазначили у ДСЗ.

Донбас

Гаазький трибунал розглядає причетність Росії до війни на Донбасі

5 грудня

Прокуратура Міжнародного кримінального суду розглядає можливість кваліфікації бойових дій на Донбасі як міжнародного конфлікту. Про це зазначено у результатах попереднього розслідування подій в Україні.

«Канцелярія Прокурора продовжує розглядати заяви про те, що Російська Федерація здійснювала і здійснює загальний контроль над збройними групами на сході України, щоб встановити, чи можна розглядати цей збройний конфлікт... як по суті міжнародний конфлікт», – зазначено в доповіді.

Доказ фактів наявності такого конфлікту передбачає застосування статей Римського статуту та міжнародне визнання Росії агресором у збройному конфлікті на Донбасі.

Міжнародна співпраця

Сполучені Штати засудили спроби заперечити Голодомор

18 листопада

Державний департамент США засудив спроби заперечити історичний факт Голодомору в Україні.

«Цього місяця ми згадуємо і шануємо мільйони українців, які загинули від голоду на початку 1930-х років в результаті жорстокої політики радянської доби часів Сталіна», – заявила речниця Держдепу Хезер Науерт.

Також Сполучені Штати зазначили, що стоять разом із українським народом та шанують пам'ять про цю трагедію, спричинену радянською владою, а також засуджують спроби заперечити це як історичний факт.

Більшість українців підтримують вступ до НАТО

20 листопада

За вступ України до НАТО готові проголосувати 62 % українських громадян.

Про це заявила віце-прем'єр-міністр з питань європейської та євроатлантичної інтеграції Іванна Климпуш-Цинцадзе.

«Останні дослідження вказують на зростання підтримки євроінтеграції з боку громадян України. Окрім високої підтримки вступу до НАТО (62 %), результати опитування також свідчать, що вступ до ЄС підтримують 57 % українців», – йдеться у повідомленні.

Причиною збільшення готовності населення проголосувати за вступ у ЄС вважають запровадження безвізового режиму, що збільшило довіру до Євросоюзу.

Крим

Європейський Союз не визнає анексію Криму

24 листопада

Президент Європейської Ради Дональд Туск заявив, що ЄС ніколи не визнає російську анексію Криму. Під час зустрічі з Петром Порошенко на підготовці до саміту Східного партнерства вони висловили солідарність з кримськотатарською спільнотою і всією Україною.

«ЄС ніколи не визнає незаконну російську анексію Криму», – наголосив Туск.

Міжнародний суд щодо анексії Криму 20 листопада Прокуратура АРК хоче ініціювати міжнародний судовий процес через анексію Криму Росією за прикладом Нюрнберзького процесу. Про це повідомив прокурор АРК Гюндуз Мамедов.

На початку поточного року почалося формування доказової бази для розгляду фактів, пов'язаних з воєнними злочинами, а саме – злочинами проти людяності, геноциду, які вчиняються окупантами на території півострова, в Міжнародному кримінальному суді.

«Наша мета: ініціювати міжнародний судовий процес проти окупаційної влади за прикладом Нюрнберзького процесу. До відповідальності повинні бути притягнуті не лише виконавці, а й ті, хто віддавав злочинні накази», – зазначив прокурор.

ПОНИМАНИЕ ПРИЧАСТНОСТИ К ВАЖНОМУ

ПОЧЕМУ МЫ ДО СИХ ПОР НЕ ПОБЕДИЛИ?!

Все понимают, что война – это постоянные потери. Полностью избежать гибели военнослужащих просто нереально. И дело не только о боевых потерях. Тут играет роль даже дело случая и банальный фарт. То есть, все как в обычной жизни. Но есть одно НО. Люди, которые идут на войну, чтобы защитить свою родину и близких людей, должны понимать не только свою мотивацию, но и мотивацию государства. Они должны быть ознакомлены со стратегией, которой придерживается власть и главнокомандующий, когда запрещает стрелять в ответ или наступать на врага.

Сегодня мы каждый день слышим сводки из зоны АТО – погибло Х бойцов, ранено – У. Но задумываемся ли мы о том, много это или мало? Сколько ребят можно считать большой потерей, а сколько нет? Представитель Уполномоченного ВР по вопросам защиты прав военнослужащих Святослав Стеценко в одной из своих публикаций в соцсетях говорит, что потери можно считать большими или малыми только в том случае, когда мы знаем, ради чего они вообще, приближают победу или нет, какое боевое задание выполнено, а какое – нет. Ведь «ради чего» и «победа» – это полностью измеримые вещи, у которых есть свои качественные и количественные показатели. Например, какого противника разгромили, каких потерь ему удалось нанести, какую местность заняли или на какой рубеж продвинулись.

Если знать ответы на все вышеперечисленные вопросы, можно размышлять о масштабах потерь. Но знаем ли мы, ради чего они? Ведь никакого противника крушить мы не собираемся, никаких потерь наносить ему тоже не пытаемся. А о наступлении на врага вообще не идет даже речи. Ведь все нужно решать дипломатическим путем. Складывается впечатление, что мы воюем не против страны-окупанта, а только против его сообщников из наших сограждан.

Правозащитник, отстаивающий права переселенцев с Востока, Алина Палаш говорит о том, что пока мы не избавимся от действующего президента и его окружения во власти, мы никогда не закончим войну.

«Мы предъявили иск о бездействии Президента в вопросе введения военного положения. И наш иск суд отклонил, аргументировал это тем, что у нас нет права его подавать. По их мнению, народ в Украине – скот, у которого нет права предъявлять какие-то претензии. А второй аргумент суда – иск противоречит Минским соглашениям, которые, как мы знаем, незаконно заключены Президентом. При таком состоянии вещей сегодня, у нас не может закончиться ни война, ни АТО, ни как бы это не называли. Потому что это просто не выгодно действующему правительству. Вы только посмотрите, любые действия власти сейчас направлены на коррупционные схемы. А самая большая коррупция, как мы знаем, сегодня в Минобороны. И в последнее время очень много из таких схем удалось раскрыть. Но какой от этого толк, если наказания все равно никто не понес?»

В то же время, Виктория Кравчук, руководитель Киевской филии ВОО «Объединение жен и матерей бойцов участников АТО», которое

еще в октябре поставило палатку под ВР со своими требованиями, в частности, и окончания войны победой Украины, думает, что наша власть бездействует. И делает она это только потому, что ей и вправду выгодно. Ведь любая революция – это деньги, любая война – это тоже деньги. И пока есть возможность, власти тянут с людьми последние три шкуры, прикрываясь т.н. АТО, как будто хотят обеспечить себе еще три жизни. Не исключение и глава нашего государства.

«Наш президент прежде всего бизнесмен, а потом уже политик. Когда-то мне сказали хорошую фразу: «Человек у которого есть свое дело, никогда не будет думать о государстве. Он будет думать только о своем бизнесе». И, к сожалению, это правда», – говорит Виктория.

Так значит ли такое состояние вещей, что нам вообще не нужно освобождать нашу территорию и воевать с оккупантом?! Конечно же, нет. Даже наоборот. Это значит, что воевать нужно. Но кто будет воевать, если общаются с военными, все время замечая, что их руки понемногу опускаются. Нет, они не сдаются окончательно, потому что понимают, как их борьба важна для общего блага государства и людей, которые в нем живут. Но все же они прекрасно чувствуют и понимают, что власть о них совсем не думает. Она только делает вид, что их проблемы – это общие проблемы. На самом деле, здесь все живут за законами джунглей – каждый сам за себя. Территории сливаются, за счет этого люди на высоких должностях зарабатывают миллионную прибыль, а простые люди несут на себе бремя последствий их решений.

Командир роты батальона «Донбасс» с позывным «Третий» погиб 1 ноября этого года. Не смотря на это, видео, в котором он рассказывает о жизни солдат и о том, почему сейчас все именно так, как мы видим, до сих пор можно

посмотреть на просторах Интернета. «Третий» акцентирует наше внимание на том, что в последнее время военные просто держат оборону, отходят, опять держат оборону. И это, по его мнению, очень похоже на слив.

«Из-за такого слива военных у нас в стране и получают котлы. Весь генштаб, все правительство сливает нас. Вы даже не можете представить себе масштабы. Иногда доходит до такой степени, что сепары знают какое подразделение, куда и когда должно зайти. А нам просто не дают возможности на это влиять. Мы могли бы давно уже захватить много городов, но нам же не дают команды. Последний приказ вообще был не стрелять, даже если по нас работают. И что делать?», – риторически спрашивает командир.

За словами Святослава Стеценка, непобедимой Украина может стать только тогда, когда будет свободной. А выход из ситуации, которая сложилась сейчас, есть. И видит он его следующим: «Непобедимая Украина должна быть готова вести такую войну, в которой Москва будет не в состоянии победить, в которой потери врага будут неприемлемыми для него и он гарантированно не удержит захваченную территорию. Когда рядом с профессиональной, а не контрактной, армией будут сотни тысяч обученных военному делу, вооруженных, снаряженных, организованных граждан, готовых вести войну. Готовых уничтожать любого врага, даже если Верховный Главнокомандующий или другие руководители страны предадут, когда военное командование умеет воевать только так, как учили в СССР, то есть боится начальства больше чем врага и считает подчиненных просто материалом. Когда у нас будет армия готовых защитить оружием себя, свою семью и свою страну от любых посягательств, хотя военных, хоть уголовных, только тогда мы сможем победить».

Таня Люта

ЧИ ВІДБУДЕТЬСЯ ЗРОСТАННЯ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ У 2018?

1 грудня український уряд представив доопрацьований проект державного бюджету на 2018 рік з урахуванням в ньому пропозицій міністерств та народних депутатів. Прем'єр міністр України В. Гройсман розказав на засіданні Кабміну як саме уряд розподілив майже 900 мільярдів бюджетних грошей.

Кабмін України схвалив доопрацьований з коаліцією проект Державного бюджету на 2018 р. і направив його на ухвалення у другому читанні у Верховну Раду. Проект бюджету має бути розглянутий 7 грудня. За словами українських урядовців, за умови ухвалення потрібних законів у 2018 р. відбудеться серйозне зростання економіки в Україні. А вчасно прийнятий бюджет є запорукою стабільності та розвитку. То ж які саме зміни очікують країну та її громадян у наступному році?

ІНФЛЯЦІЯ

Доволі оптимістичні настрої панують стосовно рівня інфляції. За прогнозами, її рівень має знизитись до 9%, на противагу 11,2% у 2017 році. Це означає, що купівельна спроможність населення буде вищою, а ціни стануть більш стабільними. Крім цього, очікується збільшення доходів до державного бюджету у розмірі 1 трлн 155 млрд гривень.

Основою для розрахунку цих показників обрали сценарій макроекономічного прогнозу, який передбачає зростання реального ВВП, який є одним із найважливіших показників розвитку економіки, до 3% та збільшення номінального ВВП. Таке зростання показників зробить можливим вироблення на 400 млрд грн більше товарів і послуг, ніж у 2017р. та

покращити купівельну спроможність населення.

СОЦІАЛЬНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

У наступному році на соціальний захист українців буде виділено 126,8 млрд гривень. З них 64,3 млрд підує на житлові субсидії, а 59,9 млрд - на виплати малообезпеченим сім'ям.

Проте, на як раз на субсидіях уряд хотів заощадити. Так, Кабмін пропонував скоротити витрати на субсидії до 55 млрд гривень, спираючись на те, що у 2018 р. середня зарплата номінально зросте до 8623 грн. Однак, скорочення не відбулось оскільки стало відомо про можливість підвищення тарифів на газ та опалення на 20%.

У законопроекті «Про державний бюджет України на 2018 рік» також передбачено й збільшення основних соціальних показників та мінімумів. Кабмін планує встановити з 1 січня 2018 р. прожитковий мінімум на одну особу в розрахунку на місяць у розмірі 1700 грн, з 1 липня підвищити його до 1777 грн, а з 1 грудня - 1853 грн. Збільшиться і мінімальна заробітна плата до 3723 гривень, проте різниця із 2017 роком буде незначною -500 грн, в порівнянні із існуючою - 3200 грн.

Враховуючи те, що на основі прожиткового мінімуму визначаються розміри основних державних соціальних гарантій, то з 2018 р. підвищаться розміри державних допомог.

АРМІЯ ТА СИЛОВИКИ

З бюджету України передбачено виділення близько 164,9 млрд

гривень на фінансування безпеки і оборони країни. Ця сума складає приблизно 5% валового внутрішнього продукту. Виходить, що загальне фінансування всіх силових структур збільшилось приблизно на 20 млрд гривень. Оскільки у 2017 р. на потреби нацбезпеки було виділено 134,5 млрд гривень, а в серпні ще додаткових 6 млрд на розвиток оборонного сектора.

Із загальної суми виділять майже 600 млн доларів лише на модернізацію армії. У цю суму входить підвищення зарплати військовим, витрати на технічне обладнання та переозброєння. Зокрема, 857,6 млн гривень піде на житло для 1300 родин військовослужбовців. За словами міністра фінансів України О. Данилюка, виділення коштів для потреб Збройних сил України буде першочерговим, незалежно від економічної ситуації в країні.

Окрім армії, більше фінансування отримує й Міністерство внутрішніх справ - 63 млрд гривень, окрім цього на центр по боротьбі з корупцією планується витрати 4,7 млрд.

Більше отримують й прикордонники. В цілому до бюджету Адміністрації Державної прикордонної служби надійде на 2 млрд гривень більше, ніж у 2017 р. і він складатиме понад 9 млрд гривень. Ще близько 200 млн гривень буде виділено на витрати і на житло для прикордонників та бійців Національної гвардії, це практично на 10% більше, ніж минулого року.

ЕНЕРГОЕФЕКТИВНІСТЬ ТА ДОРОГИ

На розвиток енергоефективності України передбачено

2 лрд гривень. Із загальної суми 1,6 млрд піде у Фонд Енергоефективності, що значно перевищує минулорічні 400 млн гривень. Ще 400 млн виділять на програму «Теплі кредити», які забезпечують кредитування купівель енергозберігаючих матеріалів та обладнання з компенсацією частини витрат державою. Також уряд розраховує надати державну допомогу на утеплення осель близько 120 тис. родин.

Новим бюджетом на 2018 рік передбачено і запуск Дорожного фонду та будівництво 4 тис. км нових доріг. Кабмін запланував побудувати такі автомагістралі як: Київ-Чернівці, Харків-Суми, Київ-Харків-Довжанський, Дніпро-Решетилівка та трасу Go Highway з Львівської області до Херсонщини.

КУЛЬТУРНИЙ ТА НАУКОВИЙ СЕКТОР

На якісну освіту у 2018 р. Кабмін виділяє 219,1 млрд гривень. З нього 1 млрд використовують для модернізації початкової школи. А майже 406 тис. українських вчителів отримає надбавку до заробітної плати у розмірі 25%.

На підтримку української науки планують виділити 8,2 млрд грн, з яких 7,7 млрд - на фундаментальні та прикладні дослідження.

Медична галузь у новому році отримує 115,2 млрд гривень. На програму «Доступні ліки», яка передбачає понад 15 мільйонів пільгових рецептів за якими пацієнти отримуватимуть ліки безкоштовно, або ж зі знижкою, виділяють 1 млрд грн.

На розвиток культури Кабмін передбачив 5,1 млрд грн, з яких 1 млрд піде на розвиток українсь-

кого кінематографу, а 330,5 млн грн на будівництво музею «Меморіал жертв Голодомору».

Окрім усіх основних галузей для фінансування уряд не забуває і про себе. Кабмін передбачив зростання витрат на діяльність президента майже на третину. Так, із 680 млн грн цифра зросла до майже мільярда. Загалом Держуправління справами отримає 2,4 млрд грн, а Верховна Рада - 1,7 млрд.

НАДХОДЖЕННЯ ДО БЮДЖЕТУ

Бюджету уряду у 2018 р. має суттєво поповнитись за рахунок підвищення ставки акцизу на тютюнові вироби. Це має принести до казни 7,3 мільярди гривень. Також планується підвищення ренти за користування радіочастотним ресурсом, що призведе до чергового зростання тарифів на мобільний зв'язок. Ще 17 млрд грн має надійти до казни від продажів підприємств.

Таким чином, із затвердженням нового державного бюджету на 2018 рік український уряд сподівається на зростання економіки та покращення рівня життя українців. Для цього збільшиться прожитковий мінімум і мінімальні зарплати. Проте, слід зауважити, що бюджет побудований з прогнозом курсу гривні до долара на рівні 29,3, з його потенційним зростанням до 30 грн до кінця року. Ця тенденція означає, що все ж таки можливий черговий виток зростання цін і відсутність підвищення купівельної спроможності серед населення країни.

Лихобабина Ольга

Державний бюджет 2018

Ріст ВВП

Зниження рівня інфляції

Збільшення доходів бюджету

Пріоритетні галузі

Оборонний сектор

164,9 млрд грн:

857,6 млн гривень на придбання жила для військовослужбовців ЗСУ

1300 військовослужбовців ЗСУ отримують нові квартири

Соціальна сфера

126,8 млрд гривень:

64,3 млрд на житлові субсидії
59,9 млрд - виплати малообезпеченим сім'ям

3723 грн - мінімальна заробітна плата
1700 грн - прожитковий мінімум з 1 січня 2018 р.

Енергоефективність

2,0 млрд гривень:

400 млн - «Теплі кредити»

1,6 млрд Фонд енергоефективності

120 тис родин отримують державну допомогу на утеплення осель

Нові дороги

46,7 млрд гривень: 50 нових мостів
4000 км оновлених доріг

Автомагістралі:

- Київ-Чернівці
- Харків-Суми
- Траса Go Highway з Львівської області до Херсонщини
- Київ-Харків-Довжанський
- Дніпро-Решетилівка

Наука та культура:

7,7 млрд на фундаментальні та прикладні дослідження

1 млрд на розвиток українського кінематографу

330 млн на будівництво музею «Меморіал жертв Голодомору»

«ОН С ДЕТСТВА МЕЧТАЛ СТАТЬ ВОЕННЫМ, НО СУДЬБА РАСПОРЯДИЛАСЬ ПО-ДРУГОМУ»

«Вадим очень любил делать сюрпризы. Даже когда был в АТО, об этом не забывал. На День влюбленных и День рождения жене присылал курьером большие букеты цветов».

Так рассказывает о своем сыне Елена Максименко. Она, как и многие другие матери украинских воинов, на собственном опыте знает о боли утраты. Но женщина научилась жить дальше, постоянно выискивая в жизни позитивные моменты, и в то же время успевают помогать тем, кто тоже потерял своих сыновей или мужей.

«Вадим родился в семье военнослужащих. Отец был офицером, а бабушка, дядя и тетя прапорщиками. Наверно, именно поэтому с детства он тоже мечтал стать военным. Но судьба распорядилась по-другому».

Когда Вадим был в 7 классе, мы жили в Запорожской области. Там он ходил в воскресную школу. И, как следствие, принял для себя решение, что будет священником. Заочно учился во Львовской духовной семинарии. И в это же время параллельно прислуживал в Запорожье в Свято-Покровской церкви. Когда закончил учебу, ему дали свой приход в Мелитополе. Но вскоре вышло так, что мы переехали в Житомирскую область. Здесь он уже женился, у них родился сын, а Вадим по состоянию здоровья взял самоотвод с церкви и больше не служил. Можно

сказать, что после переезда у него началась совсем другая жизнь».

Священники освобождаются от службы в армии, поэтому Вадим никогда и не служил. Подготовка была такая же, как и других ребят, которые до войны никогда не сталкивались с подобным.

«После начала АТО, он не раздумывая, абсолютно никому не сказав, пошел в военкомат и попросился на Восток. Когда я узнала, то в душе был большой страх

за него. Но все же я понимала его желание. Особенно, когда он говорил: «Мама, если не мы, тогда кто? Если мы не пойдём, то они будут здесь. Их надо просто оставить там и прекратить вот это все». Почти сразу его отправили в Новоград-Волынский в 54 разведывательный батальон. Там сын прошел учебку и с сентября 2014 уже был в зоне боевых действий. Там его назначили водителем санитарной скорой помощи».

Не только врачи спасают жизни ребят на войне. Водители тоже непосредственно влияют на то, доедет ли раненый боец в больницу или нет, проскочат под обстрелом или накроет ГРАДом.

«Он много жизней спас. Вывозил раненых, сам оказывал помощь. Девочки-медики рассказывали, что Вадим мог один раз посмотреть, как делать ту или иную манипуляцию, и в следующий раз сделать все сам. Он мог и зашить и перевязать, и остановить кровотечение. Сам никогда ничего не рассказывал о своей службе. Не любил хвастаться. О том, что Вадим спас, как минимум, 5 жизней я узнала от ребят, с которыми он служил, уже на его похоронах».

Ребята, которые прошли войну, возвращаясь домой, часто не думают о том, что вскоре вернуться обратно. Так было и с Вадимом. Дома за всю свою службу он был всего два раза. И оба раза не смог

остаться вне войны.

«Когда он второй раз приехал домой, то никто даже не думал, что он вернется обратно. Но Вадим постоянно переживал, как там ребята, не спал ночами, всегда звонил им и спрашивал, как они там и что. Очень уж близко все эти события воспринимал. Постоянно повторял: «Если б я был там, то еще кого-то мог бы спасти». С этой мыслью тихо, никому не сказав, он поехал в часть в Новоград-Волынский и подписал контракт. Нам об этом сообщил уже

произошло. Когда его привезли уже домой, я начала гладить тело, а там шелест бумаги. Вот голова есть, до груди тело есть, а дальше этот странный шелест. Я себе подумала, что у меня уже что-то не так с головой. Но оказалось, что там на самом деле ничего не было. Успокаивала себя тем, что хотя бы увидела его. Потому что есть мамы, которые вообще детей не видели. И это еще тяжелее».

Когда Елена временно жила в Малине, сын своими руками сделал в доме хороший ремонт. Подвесные потолки, теплый пол, камин. Все, чтобы маме было уютно и комфортно, когда она вернется домой.

«Он очень хотел, чтобы бы я приехала сюда и жила со всеми удобствами. Делая ремонт, душу свою в это все вкладывал. И вот после его смерти у меня сначала был шок. Я хотела все продать и уехать по-дальше. А муж мне сказал: «Правильно, он для тебя так старался, а ты все продашь и уедешь». После этого я не смогла такого сделать. И очень рада этому».

Невозможно смириться со своей утратой. По крайней мере, это очень и очень сложно. Осознание того, что нужно жить дальше, приходит далеко не ко всем. И некоторым женам и матерям нужен не один год, чтобы хоть как-то начать двигаться вперед. К Елене это осознание тоже пришло не сразу. В 2016

тогда, когда собирался уезжать. Я его просила остаться, ведь дома побыл всего лишь два месяца, но он отвечал: «Нет, мама. Надо ехать, понимаешь? Там ребята. Кто будет их спасать, если не я?»

Вадим никогда не говорил о своем месторасположении. Их постоянно пеленговали, просекали, где они находятся, чтобы потом накрыть минометными обстрелами. Но какими бы осторожными не были ребята, судьба нашла их в другом месте — во время одного из заданий в своей служебной машине они подорвались на mine. Это было 18 апреля 2016 года.

«О смерти Вадима сначала сообщили в военкомат в Малине. Потом военком и глава администрации позвонили моей дочери. Она сообщила мужу, а ему выпала судьба рассказать это мне. Конечно, сначала я не поверила. Но потом пришло осознание того, что

Таня Люта

МЕДИЧНЕ ОБСЛУГОВУВАННЯ

В основу організації медичного обслуговування ветеранів війни закладено Закон України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціальної захисту», який гарантує для учасників бойових дій, інвалідів війни та членів сімей загиблих безкоштовний відпуск певних видів ліків, лікарських засобів, отримання безкоштовного зубопротезування та інших пільг у сфері медичного забезпечення.

ДЕ МОЖНА ОТРИМАТИ ЛІКИ?

Безкоштовні ліки, лікарські засоби можна отримати в аптеках, як правило, при медичному закладі, лікар якого видав рецепт на лікування захворювання. Згідно постанови КМУ №1303 від

17.08.1998 «Про впорядкування безоплатного та пільгового відпуску лікарських засобів за рецептами лікарів у разі амбулаторного лікування» для отримання ліків учасники бойових дій, інваліди війни та члени сімей загиблих мають надати: рецепт лікаря, ветеранське посвідчення або довідку члена сім'ї загиблого в АТО.

Необхідно обов'язково враховувати, що безоплатний відпуск лікарських засобів проводиться лише у разі амбулаторного лікування основного захворювання, за яким хворим надано пільги. Хворі на СНІД та ВІЛ - інфекцію, які незалежно від основного захворювання мають право на безоплатний відпуск лікарських засобів за наявності в них будь-яких інших захворювань.

ЯКІ ЛІКИ НАДАЮТЬСЯ БЕЗКОШТОВНО?

Аптеки можуть закуповувати і відповідно безкоштовно видавати ліки та лікарські засоби, які містяться у переліку, передбаченому Постановою КМУ №1071 від 05.09.1996 р «Про порядок закупівлі лікарських засобів закладами та установами охорони здоров'я, що фінансуються з бюджету».

ЩО РОБИТИ В РАЗІ ВІДМОВИ?

У медичних закладах та аптеках можуть відмовити у безко-

штовних ліках, посилаючись на їх відсутність, оскільки єдиної бази щодо наявності ліків в аптеках немає. У такому випадку потрібно: звернутись у письмовій формі до завідувача аптеки чи головного лікаря, з запитом на отримання публічної інформації про наявність необхідних препаратів; звернутись у письмовій формі із відповідним запитом до міського та обласного управління охорони здоров'я; залежно від отриманої відповіді ви можете одержати відшкодування власних витрат або оскаржити відмову у суді.

УВАГА!

Якщо ліки потрібні терміново, можна купити їх за власний рахунок, зберігти чеки та звернутися до міського голови чи керівника обласної державної адміністрації вашого регіону із заявою про повернення коштів.

БЕЗКОШТОВНЕ ЗУБОПРОТЕЗУВАННЯ

Згідно Закону «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціальної захисту», учасник бойових дій, інвалід війни та члени сімей загиблих мають право на безкоштовне зубопротезування, яке надається на підставі ветеранського посвідчення в державних закладах охорони здоров'я. Для сімей загиблих додатково надається довідка члена сім'ї загиблого в АТО.

Окрім вище зазначеного, учасники бойових дій, інваліди війни та члени сімей загиблих мають право на безкоштовне щорічне медичне обстеження і диспансеризацію, а також на першочергове обслуговування в спеціальних обласних профілактичних закладах, аптеках та першочергову госпіталізацію.

ОПИТУВАННЯ

ЯКІ ЗМІНИ ВИ ОЧІКУЄТЕ В УКРАЇНІ В 2018 РОЦІ?

ПРОВЕЛА РЕДАКЦІЯ ГАЗЕТИ «СХІД ТА ЗАХІД РАЗОМ» НА ФЕЙСБУК СТОРІНЦІ СЕРЕД ЧИТАЧІВ.

Нижче — відповіді, які надали нам напередодні Нового року чоловіки та жінки віком від 35 років з усієї України.

Олеся Калита
2018 год собаки. Собака очень преданное животное. Я надеюсь, что в 2018 году к власти придут люди преданные Украине. И начнут работать так, чтоб нам с вами хотелось всем и каждому сказать с гордостью: "Я живу в Украине. У нас мирное небо над головами и богатый народ"

Ярослава Швец
Будемо трудитися та не скиглити - тоді все буде добре - економіка буде рости, а там і оптимізм початковий з'явиться у тих, кому з «кров'ю цікавіше»

Liubov Fodor
Так хочеться, щоб КОЖЕН в Україні зрозумів, що ЛІДЕР то не БОГ, а частина КОМАНДИ односторонніх, тих хто ДІЄ, ДОКЛАДАЄ ЗУСИЛЬЩОБИ жити ПІДНО. Так хочеться щоб КОЖЕН зрозумів, що він/вона є ЛЮДИНОЮ, яка має прав не менше, ніж олігархи. Так хочеться, щоб КОЖЕН перестав тупо повторювати, "бо нами так керують", а гримнув по столі - ВИКОНУЙ ТУ РОБОТУ за яку взявся, а ні, то ГЕТЬ! ВИМАГАТИ виконання КОНСТИТУЦІЇ! Україна - то не приватний острів для олігархів!

Ст. 5 "Носієм суверенітету і єдиним джерелом влади в Україні є народ. Народ здійснює владу безпосередньо і через органи державної влади та органи місцевого самоврядування. Право визначати і змінювати конституційний лад в Україні належить виключно народові і не може бути узурповане державою, її органами або посадовими особами. Ніхто не може узурпувати державну владу." Так хочеться, щоб КОЖЕН почав з себе і взяв відповідальність, а не чекав лідера... Висока свідомість суспільства

народжує ВИСОКОСВІДОМИХ ЛІДЕРІВ.

Світлана Свирипа
І БУДЕ МИР! І БУДЕ ПЕРМОГА!
МИХАЙЛУ І ВСІМ ПАТРИОТАМ БУДЕ СВОБОДА!
ТАКЕ Є ШИРЕ ПОБАЖАННЯ ДЛЯ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДА!!!

Ігорь Привал
Ничего хорошего, может ещё, чуть дороги приведут в порядок. Скатывается в ПРОПАСТЬ..

Ольга Малухина
Так хочется верить, что закончится война!

Сергей Лищук
Прежде всего смену правительства где Украину возглавит молодой, честный и открытый Человек! Человек, который сегодня является депутатом В.Р., но не ставит себя выше других людей.

Галина Ригус
Це ще не кінець... це початок всьому...
ВОЛЯ здобувається кров'ю патріотів... Націю винищують!!!

Нове телевізійне шоу «Время строить» стартувало на телеканалі «Інтер» 2 грудня. Його ведучою стала Оксана Марченко. Ще 21 листопада рекламний банер телепрограми привернув увагу активістів та потрапив в українські новини. Як «Время строить» намагається навіювати аудиторії певні ідеї та які пропагандистські ознаки містяться у новому шоу?

21 листопада Україна святкує День Гідності та Свободи. Це свято відзначається щороку на честь початку одразу двох революцій — Помаранчевої революції (2004 р.) та Революції Гідності (2013 р.). Це свято є прообразом Дня Свободи, що був скасований В. Януковичем. В Указі Президента України П. Порошенка зазначено, що День Гідності запроваджується «з метою утвердження в Україні ідеалів свободи і демократії, збереження та донесення до сучасного і майбутніх поколінь об'єктивної інформації про події в Україні початку ХХІ століття, а також віддання належної шани патріотизму й мужності громадян, які восени 2004 року та у листопаді 2013 року — лютому 2014 року постали на захист демократичних цінностей, прав і свобод людини і громадянина, національних інтересів нашої держави та її європейського вибору.»

Саме у День Гідності в Києві на вулиці Грушевського (на вході стадіону «Динамо») з'явився рекламний банер, на якому була зображена Оксана Марченко зі своїм шоу «Время строить», ведучою якого вона є. Наразі слід зауважити, що ця телеведуча є дружиною українського політика Віктора Медведчука, який не раз привертав увагу проросійськими настроями. Також у медіа неодноразово обговорювався той факт, що їхня донька - похресниця президента Росії Володимира Путіна.

Факт оприлюднення цього банера на місці, де відбувався розстріл Небесної Сотні, та ще й у День Гідності обурив активістів — і вночі його підпалили. Вперше інформація про цю подію з'явилася на сторінці спільноти під назвою «Анафема» у Facebook. У їхньому позиціонуванні зазначено: «Ми - Анафема! Анафема медведчуку і усім його поспічам. Іхній шлях закінчиться під роствоваким парканом...». Учасники групи заявили, що така реклама є «тролінгом», адже п'ява зображення куми Путіна, який є агресором та організатором військового конфлікту на Донбасі, паплюжить місце, яке є святом для кожного свідомого українця.

Чотири роки тому на цьому самому місці гинули герої Небесної Сотні, які будували нову країну, серед них були і Сергій Нігоян, і Михайло Жизневський, проте саме 21 листопада тут з'являється реклама проросійського шоу. Його встигли назвати навіть «афішою п'ятої колони в Україні». Активісти активно обговорювали

медіа, але й активістів з приводу висвітлення проросійських позицій у новинах.

У сюжеті нового шоу — історії чотирьох українських родин. Усіх об'єднують трагічні обставини та втрата місця проживання. На екрані глядач бачить людей, які діляться власною драмою. Цим родинам на допомогу приходять

як Віра Брежнева та Ані Лорак. Колишня учасниця відомої групи «ВІА Гра» Віра Брежнева лише нещодавно отримала «Золотий грамофон» у Кремлі. Не менш схвальний відгук отримала й Ані Лорак, концерти якої неодноразово зривали глядачі. Наприклад, у листопаді Лорак отримала премію «Золотий грамофон»

на отримання більш детальної та розгорнутої інформації. Створюється певне зацікавлення та подальший інтерес. Після отримання певної бази «потрібних» ідей представник аудиторії, на яку чиниться вплив, перетворюється на авторитета інформації за допомогою навіювання ідей.

Для успішного здійснення пропаганди на початковому етапі має бути чітко визначена цільова аудиторія. У нашому випадку аудиторія вже сформована — прихильники телеканалу «Інтер», які є лояльними до його діяльності. Також необхідно сформувати конкретні ідеї, які будуть нав'язуватися. Такою ідеєю в шоу «Время строить» є толерування країни агресору — Російській Федерації. Після скандалів навколо Ані Лорак, Віри Брежневої та чоловіка Оксани Марченко глядач знову бачить їх на українському каналі. Вони з'являються на екранах не просто так, вони допомагають стражданим та нездоленим. Можна визначити, що ефективність пропаганди визначається співвідношенням фактичної кількості залучених прибічників до кількості, що запланована.

Можна навіть виокремити декілька критеріїв змісту ефективної пропаганди. Серед них наявність центральної, провідної тези, базування ідей на істинних знаннях, в шоу глядач дивиться на реальних людей, які розповідають власні драматичні історії. Також необхідним є відображення у запропонованих ідеях об'єктивної потреби представників цільової аудиторії та приваблива форма подання ідей. Для цього як раз підходить вечірні реаліті-шоу із залученням зірок шоу-бізнесу. Такий формат не втомлює та не переобтяжує глядача. Тут також присутня легкість для сприйняття та розуміння ідей цільовою аудиторією.

Отже, авторам та інтерпретаторам цього формату вдалося створити не лише телепрограму, яка завоювала популярність у багатьох країнах світу. Але й наповнити її зміст необхідним підтекстом, який на підсвідомому рівні мають засвоїти глядачі каналу «Інтер» та поширити ці ідеї серед свого близького оточення. Таким чином, шоу зберігає золотий баланс між легкістю сприйняття ідей та їхньою стійкістю до критики ззовні, а це дає можливість успішно впливати на аудиторію під виглядом розважального шоу з елементами благочинності.

Лихобабина Ольга

ЩО БУДУЮТЬ У НОВОМУ ШОУ НА «ІНТЕРІ»

цю подію у соціальних мережах та інтерпретували назву шоу як «Время строить... мосты с Россией-матушкой». Так чим насправді є нове шоу на телеканалі «Інтер»?

НЕ НОВА ІДЕЯ

Маштабне реаліті-шоу «Время строить» стартувало на телеканалі «Інтер» 2 грудня. Подібний формат не є новим. Це адаптація популярного американського телепроєкту Extreme Makeover: Home Edition. Шоу вже встигло здобути успіх та популярність у 14 країнах світу. Лідером команди «будівників» стала Оксана Марченко. Раніше її часто можна було побачити на телеканалі СТБ.

От на «Інтер» відбулась прем'єра її нового проєкту. Телеканал - беззаперечний лідер проросійської позиції на усьому українському медіаринку. Він входить до медіахолдингу Inter Media Group, який належить українському бізнесмену та олігарху Дмитру Фірташу. «Інтер» неодноразово піддавався критиці не лише

Оксана Марченко разом із своєю будівельною командою, до якої входять не лише архітектори та дизайнери.

Ведуча разом із фахівцями береться протягом короткого терміну побудувати для них будинки їхніх мрій. За словами ініціаторів проєкту, шоу покликано об'єднати небайдужих людей зі всіх куточків України. Однак залишається багато питань. За яким саме принципом обиралися родини та класифікувалися їхні складнощі? Чи етичним є винесення на широкий загал особистих проблем, драм та переживань героїв? Чому вирішили побудувати лише чотири будинки? Та чи не усе шоу лише черговим PR-ходом для подружжя Марченко-Медведчук?

Окрім будівельної бригади Марченко, на допомогу приходять сусіди, знайомі, друзі героїв, а також й зірки-українського шоу бізнесу. До будівництва приєднаються Потап, Василь Вірастюк, Ірина Білик тощо. Але увагу привертають не вони, а такі співачки,

із рук представниці Міністерства іноземних справ Російської федерації — Марії Захарової, яка відома своїм агресивним випадками проти України та постійними різкими висловлюваннями, чим фактично перетворює себе на безпосередній рупор офіційного Кремля.

ЗБІГ ОБСТАВИН

Якщо розглядати нове телешоу більш прискількиво, то можна помітити певні маніпуляції та пропагандистська ознака, що були закладені авторами. У сучасному світі пропаганда набула широкого розповсюдження та застосовується у багатьох сферах впливу. Доволі часто під час пропагандистських кампаній використовуються стратегічні шаблони передачі інформації. Це допомагає навіювати конкретні ідеї цільовій аудиторії. На самому початку роботи відбувається поширення інформації будь-яким засобом. Переважно подібні послання будуть містити послання

МУЖЧИНА – ЭТО ТОТ, КТО БЕРЕТ В РУКИ ОРУЖИЕ

«Так, держава - це я, а не те, що вони з нею зробили. І якби кожен усвідомив, що держава - це він, то досі у нас вже була б достойна держава.»

Ліна Костенко

Сегодня очень часто можно услышать, что добровольческое движение в Украине исчерпало себя. Все чаще люди идут в армию не за идею, а просто как на обычную работу. Все мы прекрасно помним, как летом 2014-го года решающую роль в том, чтобы российские войска не дошли, как минимум, до Киева, сыграли именно убеждения множества людей. Они, не раздумывая, пошли защищать нашу Родину, а теперь память о них канет в лету. Кто-то ушел из армии вообще, кто-то подписал контракт, а кто-то отдал частичку себя на борьбу со справедливостью в мирной жизни. Нельзя точно определить, какой путь правильный, а какой – нет. У каждого своя судьба и свои испытания в жизни. Наш герой – Дмитрий Нахимов – со своего опыта знает, как это пойти служить за идею, пройти горячие точки, подписать контракт, а потом вообще уйти из армии. О том, как он попал в АТО, что думает о добровольческом движении и почему, по его мнению, власть репрессирует бойцов батальона «Донбасс» читайте дальше.

Я пошел в АТО, когда понял, что на Майдане дело окончено

Во время Майдана я был в Крымской сотне. Нас было совсем немного, но у нас была отдельная сотня, где мы провели много времени. Ведь когда захватывали Крым, то все за этим следили. Я уже на то время не мог поехать домой. Оставалось только отслеживать ситуацию. В тот момент было очень прискорбно, что я в Киеве, а украинские военные, которые в Крыму, ничего не делают, что бы уберечь полуостров. Примерно в то же время на Майдане начались события,

которые меня уже не устраивали, когда на Востоке начались первые бои, тогда я понял, что это скрытая интервенция Российской Федерации. Стал искать себе подразделения, куда набирали добровольцев. Долго не думая, заполнил электронные формы регистрации в батальон «Азов» и в батальон «Донбасс». Стал ждать, так как решил, что кто первым позвонит, туда и пойду. Первыми позвонили девушки с кол-центра батальона «Донбасс». Сказали, что могу приезжать на сборы. Они должны были быть в селе Старые Петровцы под Киевом. Я туда поехал не один, а с моим, сегодня уже покойным, побратимом – прапорщиком Валентином Гонтарем. Так мы вместе и попали в состав батальона.

Мужчина – это тот, кто берет в руки оружие

До войны я никогда не был военным. У меня была чисто мирная профессия – работал менеджером, супервайзером. Потом свой рекламный бизнес открыл. То есть никакой армии в моей жизни не было. Так же, как и какой-то особой подготовки. Была, конечно, спортивная подготовка. Потому что в течении жизни и спортом занимался, и в походы ходил. Как минимум, хоть что-то знал.

Когда спрашивают, было ли страшно идти на войну, говорю так: «Конечно, было страшно. Потому что на войне не страшно не бывает». Но это был мой долг перед родиной, долг перед собой. Я считаю, что каждый мужчина отличается от самца тем, что, когда это надо, он может взять в руки оружие и защищать Украину. Лично для меня, если мужчина этого не делает, то он не мужчина. Для себя я решил, что самцом быть не хочу, поэтому пришел в батальон и взял в руки оружие.

Контракт – выход или плен?

После курса молодого бойца, который длился примерно три недели, нас направили в Артемовск. Это был первый выезд, куда меня отправили в составе батальона. Лично я тогда попал в подразделение «Купол». Должность у меня была специфическая, но ответственная. Поэтому на выездах я был не так много раз. Иногда приходилось, но прямого участия в боях не принимал. Пару раз пришлось и пострелять, но это не было систематическим.

После трагических событий в Иловайске, нас решили вывезти в поселок под Днепром. Уже там с новыми ребятами, которых только набрали, мы приняли общее решение перейти в ряды ВСУ на контракт. Вот так в декабре 2014 года я его подписал и прослужил в 93 механизированной бригаде, куда меня направили, три года. Важно, что контракт был без финального срока действия. Тогда все подписывали его до окончания мобилизации либо же до окончания АТО. Но после трех лет я решил, что так больше не могу.

Идеологической составляющей в армии уже нет

Примерно в конце июля этого года я уволился из ВСУ. Спросите почему? А я отвечу. Во-первых, потому что на войне я получил тяжелые травмы. Это и травма позвоночника от того, что постоянно носил тяжелый бронжилет, и две контузии – легкая и средняя. Я решил, что нет смысла сидеть там человеку, который не может ни таскать тяжелые вещи, ни колесо в крупногабаритной машине помянуть. А это приходилось делать часто. Потому что последний год я был водителем-санитаром. Это сложная работа. Нужно постоянно выдерживать

нагрузки. Поэтому я решил подлечиться, возобновить здоровье, чтобы, когда будет нужна в моем присутствии, я опять смог пойти добровольцем или по контракту защищать свою страну.

Во-вторых. В последнее время я очень часто наблюдал, что идеологической составляющей в армии уже нет. Плюс подписали Минск-1, за ним еще Минск-2. В тот момент я понял, что это просто затягивание войны, как со стороны наших врагов, так и с нашей стороны. Когда все начали писать и разоблачать, что и с одной стороны, и с другой идет торговля, что все ввозится в обход, я понял, что это не война вовсе, это просто кто-то зарабатывает на этом деньги. Парни там стоят, мерзнут в окопах, гибнут, а эти под эгидой защиты Родины просто тянут деньги, заставляя разрешение конфликта. Вот именно поэтому я не видел смысла больше служить в армии, где ты ничего не можешь сделать, и сменил свой добровольческий путь борьбы на общественную деятельность.

Они все занимались противо-режимной деятельностью

Заключение ветеранов добровольческих батальонов Галя, Бека и Хаммера – следствие их участия в Блокаде торговли на крови. Это прямой политический террор против активных и неугодных властей людей. История повторяется. Вспомните, как в прошлом таких активистов забирали в неизвестном направлении. И обязательно делали это ночью, чтобы никто не знал. Либо же просто делали доносы, чтобы был официальный повод забрать человека и потом уже разбираться с ним своими методами.

Все трое занимались проти-

ворежимной деятельностью и это было правильно. Что я имею ввиду? Сначала Блокадой торговли на крови, а потом движение «Визволення», которое сейчас базируется в лагере в Киеве, на улице М. Грушевского. Именно за это режим их наказал или лучше сказать пытается наказать. Думаю, что если судить их будут в Мариупольском суде, то приговор будет максимальным. Потому что этот суд – это самый сепаратистский суд, который только есть в стране. В нем работают люди, живущие на территории ДНР, у которых родственники тоже там. И тут выходит так, что наши враги судят украинских добровольцев.

Мы свою миссию выполнили

Добровольческое движение в Украине свою роль выполнило. Ведь если бы не такие батальоны как «Донбасс», «Айдар», «Азов», «Правый сектор», «имени Кульчицкого», мы, может быть, уже бы проиграли эту войну. Лично я считаю, что парни, которые не побоялись и пошли в АТО, это настоящие мужчины, которым сейчас нужно давать возможность управлять страной. С уверенностью могу сказать, что тех, кто принимал участие в боевых действиях, держал ружье в руках, а не просто командовал в Штабе, очень трудно запугать либо же подкупить. Конечно, как и везде, есть свои исключения, то в большинстве это храбрые люди, которые готовы вести страну к изменениям. Именно поэтому у их надо привлекать к управлению страной. Может не сразу в таких масштабах, не сразу страной. Начать можно с города либо же района. Но они должны быть в этом дискурсе.

Таня Люта

НОВОГОДНИЕ ОБРЯДЫ ЗАПАДНОЙ УКРАИНЫ

Новый год является одним из старейших и в то же время одним из самых популярных календарных праздников в Украине. Со временем некоторые новогодние традиции изменились или же трансформировались. Тем не менее на украинской территории до сих пор остались обряды, которые носят символический характер и пропитаны национальным колоритом.

Раньше у древних славян, как у народа земледельцев, новый год начинался весной. После принятия христианства по греко-византийскому обряду началом церковного и светского года

стало 1 сентября. В 1700 г. Пётр Первый установил в Российском империи январское летоисчисление, что перенесло празднование нового года на январь. В Украине же традиция празднования Нового года 1 января существовала ещё с конца XIV в., из-за влияния Литвы и Польши, которые контролировали большую часть территории Украины. Хотя эта традиция длительное время не была признанной среди широких слоев населения.

Среди украинского крестьянства аж до начала XX в. сохранились новогодние традиции смешанного языческо-христи-

анского происхождения. Новогодние праздники считались временем, когда пробуждалась вся нечистая сила. Также существовало мнение, что в новогоднюю ночь открываются небеса и тогда можно попросить Бога всё, что угодно. Ещё было поверье, что новогодние праздники влияют на судьбу всего последующего года. Именно из-за этого в народе и сформировались многие обряды, традиции и предрассудки.

Традиционные обряды украинцев — эта целая череда зимних праздников. По старому стилю украинцы отмечали Рождество 25 декабря, Новый год 1 января и Крещение 6 января. На протяжении веков эти даты обросли целым комплексом обычаев под влиянием как самого общества, так и церкви. Хотя даты этих праздников сегодня и изменились, но некоторые традиции сумели сохраниться до нашего времени.

Вечер с 31 декабря на 1 января назывался щедрым. Тогда и праздновали Новый год, сейчас в украинской традиции он называется Старым новым годом и справляется с 13 на 14 января. В этот день хозяева готовили праздничный ужин и отмечали праздник в доме, украшенном «дидухом», а не елью.

«Дидуха» делали из снопа соломы. Так, несколько пучков, отдельно оплетённых соломинкой, связывали в пышный веночек. Снизу делали разветвление, чтобы «дидух» мог стоять, а его верхушка напоминала сноп з колосками. В то время «дидух» символизировал общего предка. Традиция украшать праздничную ель пришла в Украину из Европы только к середине XIX в. и была

распространена в кругах знати. По христианским верованиям, ель — символ Древа жизни, которое охраняет Архангел с огненным мечом, запрещая грешникам возвращаться в Эдем. Поскольку Рождество символизирует приход Бога на землю для того, чтобы вернуть человечеству потерянный рай, то звезда на верхушке ели означает Вифлеемскую звезду, которая оповестила о рождении сына Божьего.

В этот же вечер православная церковь почитает святую Маланку, а на следующий день — память Василия Великого. В честь этих святых было названо два праздника: «Маланки» и «Василия». А на Бойковщине к этому празднику до сих пор выпекают специальные хлеба — «Василии».

Кроме застолья, праздничный вечер состоял из прославляющих обходов, щедрований, засеваний, ритуальных обменов ужином, обрядов и игр с масками. Некоторые из них дошли и до нашего времени.

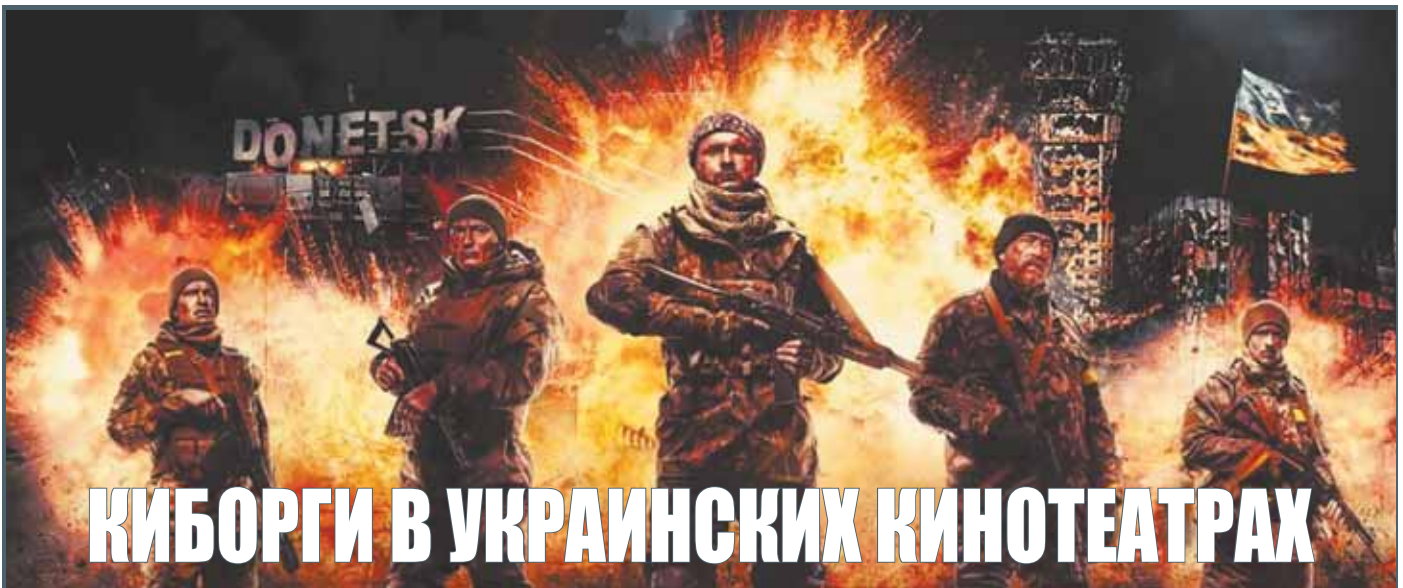
«Маланка» является традиционным обрядом с использованием масок и передоением в животных и фольклорных персонажей. В этот вечер девушки щедруют, а парни «водят Маланку». По традиции роль главного персонажа играет парень, переодетый в женский народный костюм и исполняющий роль «Маланки». Ряженые участники разыгрывают смешные сценки, в которых Маланка изображается как неумелая хозяйка. Таким образом, обряд, который произошёл от аграрных традиций древних славян, уже в XIX в. трансформировался в праздничную забаву и карнавал.

Ещё одним театрализованным

обрядом-игрой является «Коза», который также утратил свою первичную магическую функцию и трансформировался в народное пародийное представление. У этого обряда есть свой сценарий, песенный и музыкальный репертуар. Главный персонаж — парень, переодетый козой. Центральным моментом постановки является танец Козы, её «умирание» и «воскрешение», которое символизирует цикличность времени, наступление нового года. Кроме «козы» в обряде представлено множество бытовых персонажей: Дед, Баба, Врач, Юрист, Жандарм и т. д.

Несмотря на то, что праздник Нового года существенно трансформировался на протяжении веков. А щедрый вечер передвинулся с 31 декабря на 13 января, до сих пор остались колоритные национальные обряды, которые можно увидеть на территории Западной Украины. Они сохранили не только свою самобытность, но и сакральное значение, которое у них закладывалось предками.

Лихобабина Ольга

КИБОРГИ В УКРАИНСКИХ КИНОТЕАТРАХ

Один из самых ожидаемых фильмов 2017 года — «Киборги», посвящённый обороне Донецкого аэропорта во время войны на Донбассе, который выйдет в широкий прокат 6 декабря. Премьера запланирована на День Вооружённых сил Украины. В рамках инициативы «ЯНебайдужий», организованной командой «Киборгов», и фондом «Повернись живим», с каждого билета, приобретённого на показ фильма 5 гривен будут перечислены на помощь семьям погибших в бою солдат за Донецкий аэропорт.

«Киборги» — военная драма от украинского режиссёра Ахтема Сейтаблаева. Фильм повествует об обороне Донецкого аэропорта осенью 2014 года. На экране зритель показывает лишь две недели жизни военных в горячей точке. На тот момент оборона аэропорта уже продолжалась четыре месяца. Общая стоимость картины оценивается примерно в 48 млн гривен. Картина является одним из победителей восьмого

конкурсного отбора Госкино, поэтому получила финансовую поддержку, которая покрыла 50 % от общей себестоимости. Съёмки начались 9 февраля 2017 года и продолжались около двух месяцев.

Над сценарием работала Наталья Ворожбит. Для его создания сценаристка провела много времени вместе с военными на боевых позициях. Там она записывала разговоры бойцов и изучала их быт. Кроме этого, к созданию сценария присоединились и сами военные, которые защищали Донецкий аэропорт. По словам режиссёра, хотя сценарий и написан на основе воспоминаний реальных людей, приходилось компоновать характеры и черты людей, вmeshать в каждого персонажа несколько прототипов, потому что очень сложно показать в двухчасовой картине историю, которая продолжалась 242 дня.

Фильм рассказывает зрителям о двух неделях обороны аэропор-

та. По сюжету, группа военных добровольцев впервые приезжает в Донецкий аэропорт, который является стратегическим объектом. Доброволец с позывным «Мажор», которого сыграл Макар Тихомиров, — музыкант и сын обеспеченных родителей, втайне сбегавший на войну. Он пытается понять свою роль на этой войне, саму войну и то, что будет после неё. Все герои этой картины имеют своих реальных прототипов.

В результате, зритель может увидеть на экране разные архетипы украинских мужчин. Команде удалось создать живых персонажей, которым хочется сопереживать. Например, в фильме есть герой, который не может воевать. Когда дело доходит до выстрелов и убийств, то ему становится плохо. Именно этот персонаж ещё раз «оживляет» картину. В фильме солдаты — не просто герои и «киборги», прежде всего они остаются людьми.

Съёмки прошли в селе Крюков-

щина Киевской области, часть материала была отснята в Черниговской области. Для того, чтобы реалистично передать атмосферу Донецкого аэропорта, были построены декорации, идентичные по размерам настоящему аэропорту. Их создавали по фото и видео, которые предоставили бойцы, принимавшие участие в обороне. А консультантом картины стал один из военных — Кирилл Недра с позывным «Доцент». Также каждый день на съёмочной площадке присутствовал кто-то из «киборгов». Съёмочная группа получила поддержку от Министерства обороны Украины и Генеральной штаба. Для съёмки было привлечено большое количество военной техники и солдат срочной службы.

По словам режиссёра, фильм «Киборги» в первую очередь не о войне. Это кино о героях и о тех людях, которые строят новую Украину. Именно поэтому в картине больше диалогов и меньше

сцен сражений, что не характерно для военной драмы. Фильм ещё раз напоминает зрителям о том, что общество неоднородно, что нужно искать точки соприкосновения и больше общаться друг с другом.

После допремьерного показа «Киборгов» в кинотеатрах Богдан Масляк написал, что украинскому кинематографу не хватает таких фильмов, как «Доцент». «Фильм честный. Сюжетная линия, игра актёров, атмосфера, юмор, диалог, напряжение, трагедия, идеология — тут всё присутствует».

На фильм «Киборги» однозначно стоит сходить в кинотеатр. Стоит хотя бы потому, что украинцы уже начали забывать о том, что на Востоке Украины продолжается война, а также потому, что это первый фильм о «киборгах» — защитниках Донецкого аэропорта. Полковник Всеволод Стеблюк с позывным «Айболит» заверил: «Если бы такое кино появилось раньше, мы бы не отдали ни одного сантиметра нашей земли».

АСТРОЛОГИЧЕСКИЙ ПРОГНОЗ 2018

Новый 2018 Год начнется с 14-го дня Луны в знаке Блиźнецов. Уран завершит свою ретроградность уже 02.01, а значит все революционные и сложные тенденции в обществе будут сходиться на НЕТ! Начало года обещает быть равным и спокойным.

Заметьте, как проигрывается уходящий ретро- Уран в декабре 2017 года. В Киеве, новый Майдан пытается разжечь экс- президент Грузии и губернатор Одесской области, Михаил Саакашвили, а Россию лишили права на участие в зимней олимпиаде 2018.

Луна в Блиźнецях, это открытость Миру. Благоприятно для социальной активности, образования, деловых и частных поездок и т.д.

Однако, 2018 Год простым не будет! Это будет не простое и кармическое время. Так, это будет время пятых значимых затмений, которые смогут кардинально изменить мир! И уже 31.01.18 состоится первое (лунное) затмение.

Лунные затмения не имеют такого кармического влияния, как солнечные, поэтому останавливаться на них не буду. Однако, напомню! В дни лунных затмений очень хорошо проводить практики на гармонизации личных отношений, восстановление семейной жизни и т.д. А по солнечному затмению мы можем определить тенденции в экономике, политике, жизни нашего социума.

15.02. частное солнечное затмение. Пик затмения (по Москве в 23.51), а по киевскому времени в 22.51.

Для Украины открывается время больших возможностей. Благоприятно для переговоров в политике. В финансовой сфере может пойти стабилизация.

В России же, благоприятное вре-

мя для партнерства и налаживания связей. Как- никак, но в марте 2018 года в России выборы президента страны и понятно, что никакие радикальные шаги в политике не будут предприняты.

С 21- го марта, по древней авестийской традиции, наступает год Ежа. Колочий ежик может принести разлад в политику, экономику, вызвать споры и развязать старые конфликты. Например, 1986 год так же был годом Ежа и в мировую историю он вошел под знаком Чернобыля и скоро распада СССР. В наши же дни (для тех, кто не слышал) в октябре 2017- года уже произошел второй Чернобыль в Челябинской области. Власти России, как и предшественники в СССР, скрыли факт аварии на АЭС!

В течение всего 2018 года, первая планета нашей Солнечной Системы, Меркурий, раза три будет ретроградной. Первая фраза ретроградности будет проходить с 23.03 по 15.04. Вторая: с 26.07 по 19.08 и 3-я: с 17.11 по 06 декабря.

Меркурий, будучи планетой друзей, общения и коммуникации, в дни своей ретроградности, становится врагом деловой жизни! В эти дни нельзя:

- начинать новое.
- регистрировать фирмы, организации, политические партии
- заключать договора
- складываться в рекламу, брать кредиты и т.д.

Как и в 2017 году, себя радикально проявит Уран. На сей раз планета не ретро, но в мае 2018 года, транзитный Уран в знак Тельца из Овна. В это время могут снова активизироваться революционные процессы, горячие точки. В который раз могут возникнуть территориальные претензии (актуально для востока Украины).

Уран может продолжить рево-

люционные преобразования в денежной системе мира. Так ретро-Уран 2017 поднял тему биткоина и вопросы электронных денег не утратят своей актуальности, а наоборот, будут вызывать еще больший интерес.

Планета не благоприятно окажет влияние на фондовый рынок, курсы валют по всему миру и т.д.

Лето 2018 года окажется сложным и не простым. Кармически актуальна тема затмений, а пока... а пока речь идет о ретроградном Марсе с 27 июня и по 27 августа. Ретроградная планета сможет сбавить свою агрессивность и колкость. Хорошо для политики. Конфликты сойдут на нет. Но горе тому, кто первый в это время возобновит военные действия! Меч Судьбы будет жесток к зачинщикам!

Лето 2018 года встретит Триада кармических затмений. 13 июля состоится солнечное, 27.07 лунное и 11 августа, снова солнечное.

Помните! Очень важно гармонично пройти через кармический коридор, так- как он повлияет на ход вашей личной истории до 18 лет вперед!

Пик максимуму солнечного затмения (13.07) состоится в 06 утра. В российской политике могут выползти скелеты из шкафа. Тайное станет явным. Государство будет проводить скрытую политику, скрытую от общественности своей же страны.

Украина же будет занята налаживанием связей с партнерами и власть также будет плести интриги.

11 августа. Частное солнечное затмение. Максимум в 12.46. рекомандация украинским политикам. Если вы не будете обращать внимание на свой народ, то потеряете фиаско!

С 05.10 и по 11 ноября, вторая планета от Солнца (Венера) займет ретроградную позицию. Крупные социальные проекты окажутся замороженными. Не благоприятный период в политике, социальной сфере, бизнесе. Возможны потери у малого бизнеса.

Ретроградная Венера не благоприятна для личных, семейных отношений. В этот период не рекомендуем вступать в брак, завязывать серьезные отношения.

С 8 ноября и по 3 декабря 2018 года, Юпитер покинет сложный знак Скорпиона и войдет в знак Стрельца. Период будет счастливым и благоприятным для обучения, студентов, людей науки. Хороший период для лиц, практикующие духовные практики, посещающие религиозные туры и места Силы Мира.

Юпитер в Стрельце с гармонизирует не простую международную и политическую обстановку.

Р.С. Дорогие друзья!

Если Вы заинтересованы:
- в секретах кармической астрологии
- желаете научиться составлять свой кармический гороскоп
- желаете освоить новую квалификацию: кармический астролог-консультант

Приглашаем Вас на Школу Кармической Астрологии (ФОРМУЛА ДУШИ) и ЭНИО- Параспихологии Форма обучения: очно- заочная 17 базовых занятий. На руки выдается сертификат об окончании нашей школы.

! В Киеве набор начнется в феврале- марте 2017 года. Заявки на указанные контакты: astroenio555@gmail.com astroenio@bigmir.net sloboda801 Скайп

МОЛИТВА ЗА УКРАЇНУ

Складаю руки для Молитви Очима небо дістаю:
Дай, Боже, день нам мирний, світлий
Хоч біля, якщо не в раю.

Прости нам, Господи Всевишній,
Прости свої й чужі гріхи,
Щоб біля раю квітли вишні,
В сопліку грали пастухи.

Ми ще для раю недостойні.
Дай біля нього добрі дні.
Аби без зла, аби пристойно.
Прости усіх. Прости й мені,

Що, може, тихо я кричала
Твої слова, що клав в уста.
Непереконливо благала —
Тому й осліпла глухота.

Прости нам, Боже, на цім світі,
Не покидай і не карай.
Багато горя нашим дітям:
Горить в вогні квітучий край.

О, Боже праведний, великий,
Дай владі Совість, Розум, Честь! —
З твоїх небес Героїв лики
Нагадують нам ще і ще.

О, Боже! Зупини руїни
І в людських душах і в серцях.
В труді дай Славу Україні,
Благослови їй мирний шлях!

27.07.2015

УВАЖАЕМЫЕ ЧИТАТЕЛИ!

Именно сейчас, в канун Нового года время оформить подписку на газету "Схід та Захід разом". Это легче всего сделать через отделения Укрпочты. индекс газеты - 60192. Периодичность выхода - ежемесячно, стоимость подписки - 27 грн за пол года и 54 грн за год.

Сейчас газета "Схід та Захід разом" раздается бесплатно на прифронтовых территориях, где происходит постоянный обмен информацией между контролируемой Украиной территорией и неподконтрольной ей. Наложение и пересечение двух информационных пространств усиливается индивидуальными контактами между населением по обе стороны линии разграничения. Данный факт говорит о том, что прифрон-

товые территории, в дальнейшем, станут движущей силой в борьбе за информационную реинтеграцию оккупированного сейчас Донбасса. То есть вопрос информационной политики на данных территориях фундаментально важен.

Контент издания «Восток и Запад вместе» поможет читателям критически осмысливать информацию, поступающую с неподконтрольных территорий, выявлять дезинформацию и пропаганду, информирует о ситуации в Украине, военном конфликте, ходе реформ и социально-экономических вопросах. Главная цель газеты - формирование независимого, объективного информационного пространства на Востоке Украины.

Ф. СП-1

АБОНЕМЕНТ На _____

„Схід та Захід разом” (індекс видання - 60192)

(найменування видання)												Кількість комплектів
На 2018 рік по місяцях												
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	
Куди: _____												
(поштовий індекс)						(адреса)						
Кому: _____												
(прізвище, ініціали)												

На _____

ДОСТАВНА КАРТКА — ДОРУЧЕННЯ

„Схід та Захід разом” (індекс видання - 60192)

(найменування видання)												Кількість комплектів
Вартість												
_____грн.____коп.												
_____грн.____коп.												
На 2018 рік по місяцях												
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	
Куди: _____												
поштовий індекс _____						місто/село _____						
код вулиці _____						область _____						
буд. _____						район _____						
корп. _____						вулиця _____						
кв. _____						прізвище, ініціали _____						

Газета «Схід та Захід разом» розповсюджується по всій Україні, газета є безкоштовною.
Реєстраційне свідоцтво КВ 22271-12171ПР від 10.08.2016
Засновник: ГО «Молодь за реформи та розвиток» та ГО «Об'єднання дружин і

матерів бійців учасників АТО».
Газета надрукована в друкарні «Юнівест Принт», тираж - 10 000 прим.
Адреса редакції: Дніпропетровська обл, 51000, м. Дніпропетровськ, вул. Чичеріна 21
конт. Тел: 0800-21-10-10 (з 9:00 до 18:00)
Абонентська скринька А/я 470, Київ 1,

індекс 01001, одержувач Макаренко Марина
e-mail: mrr.gomada@gmail.com
Підписний індекс: 60192
Над номером працювали:
Головний редактор - Московец Наталья,
лит. редактор - Литвинська Светлана,
журналіст: Олена Худенко,

Мілана Шаповалова,
Ольга Лихобабина,
Тетяна Люта,
Діна Шутгова,
Ольга Купріянова,
Маринка Іжачок,
Анна Прихожай.